

Romancer og Sange

MED PIANO

componerede af

Joseph Glæser

- Nº 1. 4 Romancer. 1. Herlige Skov, yndige Ro! 2. Feltjægeren. 3. Aften ved Esrom. 4. Svanen. 1ste Hefte 48 β.
- Nº 2. 4 Romancer. 1. Tycho. Brahes Farvel. 2. Hvad hjælper det. 3. Ved Solnedgang. 4. Sov sødt! 2de Hefte 48 β.
- Nº 3. 3 Romancer. 1. Sneeklokken. 2. Violerne. 3. Havet. 3de Hefte 48 β.
- Nº 4. 2 Sange. 1. Faderens og Moderens Vuggesang. 2. Frederiksberg. 4de Hefte 48 β.
- Nº 5. 3, Geistlige Sange. 1. Aftenbøn. 2. Efteraarspsalme. 3. Amen. 5te Hefte 36 β.
- Nº 6. 2 Romancer. 1. Roserne. 2. Vaarsang. 24 β.
- Nº 7. Romance af Chr. Mølbech. Kom, lad os flye. 24 β.
- Nº 8. 3 Romancer. 1. Paa Strandveien. 2. Trækfuglen. 3. Dag og Aften. 6te Hefte 48 β.
- Nº 9. 4 Romancer af Kaalund. 1. Lærken. 2. Mørk Himmel. 3. Sommeraftens Tusmørke. 4. Aftenskyerne. 7de Hefte 60 β.
- Nº 10. 4 Romancer. 1. Et Ønske. 2. Sommerstemning. 3. Til Hende. 4. Rosen i Leire. 8de Hefte 48 β.
- Nº 11. Et Klöverblad. 1. Godnat. 2. Vandreren. 3. Elskeren til sin Elskede. 4. Ved Nattetid. 9de Hefte 48 β.

Forlæggerens Eigendom

KJÖBENHAVN.

Paa Hørmann & Ender's Forlag.

(Emil Brøker.)

VUGGESANG.

FADERENS SANG.

Andante con moto.

Joseph Glæser.

SANG.

PIANO.

V. 1. Mo - de - ren ved Vug - gen

V. 2. Til det blø - de Lei - e,

1. sid - der hos den Lil - le, Vug - gen gaaer saa jevnt og godt, Bar - net er saa
 2. me - dens Vug - gen gyn - ger, som op til sin Mo - ders Bryst, sig den Lil - le

1. stil - le. Og, som Mor - gen - dug - gen kvæ - ger Blomstens fi - ne Knop,
 2. klyn - ger. Ro er Barnets Ei - e, mens det hvi - ler sødt og tyst;

1. styr - kes Bar - nets spæ - de Krop ved den sø - de Hvi - le.
 2. der - for Mo - de - ren med Lyst ved dens Vug - ge syn - ger:

MODERENS SANG.

Andante con moto.

V.1.0, i Sø - nen

dy - sset er du nu, du Kjæ - re; i dens fag - re Drøm - meland

er det godt at væ - re. En - ge - len, som ky - sset har din lil - le,

rø - de Mund, vil i den - ne stil - le Stund Drøm - me - sprog dig læ - re.

V. 2. Drøm saa, at du i - - ler

til mit Mo - der - hjer - - te, og for - tæl mig, om du kan, hvad Guds En - gle

ler - te! O, du vaag - ner, smi - ler, aab - ner Øi - e, aab - ner Mund!

Ak, hvor sød var vist din Blund! Hvil nu ved mit Hjer - te! (Bernh. Kukk.)

Fine.

ROMANCE.

FREDERIKSBERG.

Andante.

SANG.

V. 1. Den rø - de Sol gaaer ned bag gyld - ne
 V. 2. O elsk - te Barn - doms - egn! hvor man - gen
 V. 3. Jeg sang min Sorg i Aft - nens dunk - le

PIANO.

1. Væng: i Skum - ringen jeg stem - mer Harpens Stræng, be - syn - ger
 2. Gang har jeg be - geistret lo - vet dig en Sang, naar di - ne
 3. Stund, naar Nat - tens ly - se Ski - ve, guul og rund, paa en - gang

1. dig, min Barndoms fri - ske Min - de. Den sto - re Sværm har Eg - nen alt for -
 2. Sy - ner stod for Sjælens Øi - e, naar langt fra dig, paa Flo - der el - ler
 3. sku - ed mig og mi - ne Kjæ - re, be - græd mit Savn, med Haan - den un - der

1. ladte; nu skin-ner Maa - - nen i den kla - re Nat, og
2. Fjeld, jeg sku-ed di - - ne Søl - ver - kil - de - væld i
3. Kind, og lod den flyg - - ti - ge, den sna - re Vind mit

1. Busken gy-ser i de sag-te Vin - - de.
2. Tanken vinke mig til Sjæl-lands Høi - - e.
3. Suk hen o-ver Ø - ster - sø - en bæ - - re.

con espressione.

V.4.

Nu er jeg her! nu atter her jeg staaer,
 Før første Gang, igjen i tretten Aar,
 En Hytte jeg af Dine Grene bygger.
 Min Graad, min Ild forvandler sig til Ord.
 Jeg veed, at her min Sanggudinde boer
 Bag Valnød = og Kastanietræets Skygger.

V.5.

Kom, I Velsignede, kom elskte Børn!
 Med Eder vil jeg staaefor Rosens Tjørn
 Og dvæle ved ethvert ærværdigt Minde.
 End er jeg Barn og glæder mig, som I!
 Den skønne Phantasi er ei forbi;
 O nei, med Døden skal den først forsvinde!

V.6.

End Ingen af Jer dette Digt forstaaer;
 Men naar som Olding jeg med Sølvhaar
 Min sidste Trøst ved Eders Arne finder,
 Skal hver af Eder læse mig en Sang
 Og jeg skal smile stoltelig, hver Gang
 En Taare lister sig ad Eders Kinder.

V.7.

Men har alt Søvnens Broder venligt lukt
 Den kjære Faders Øie, Flammen slukt,
 Og hviler han med Moder hist i Haven;
 Da skal I Alle læse Digtet der
 En Sommerqvel, naar hvide Maaneskjær
 Med sine Alfevinger dækker Graven.

A. Oehlenschläger.